

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI, W TYM METOD WYCENY AKTYWÓW I PASYWÓW (TAKŻE AMORTYZACJI), USTALENIA WYNIKU FINANSOWEGO ORAZ SPOSOBU SPORZĄDZENIA SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO W ZAKRESIE, W JAKIM USTAWA POZOSTAWIA JEDNOSTCE PRAWO WYBORU

1. ZASADY PRZYJĘTE PRZY SPORZĄDZENIU SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

Spółka sporządza rachunek zysków i strat w wariantcie porównawczym.

Rachunek przepływów pieniężnych jest sporządzony metodą pośrednią.

Walutą sprawozdawczą jest złoty polski.

Wynik finansowy NEPTIS S.A. za dany okres obejmuje wszystkie osiągnięte i przypadające na jej rzecz przychody oraz związane z tymi przychodami kosztami zgodnie z zasadami memoriału, współmierności przychodów i kosztów oraz ostrożnej wyceny.

2. ZASTOSOWANE ZASADY I METODY RACHUNKOWOŚCI

Zasady rachunkowości przyjęte przy sporządzaniu sprawozdania finansowego są zgodne z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, zwaną dalej ustawą o rachunkowości.

Poszczególne składniki aktywów i pasywów wycenia się stosując rzeczywistość poniesione na ich nabycie ceny, z zachowaniem zasady ostrożności.

2.1. WARTOŚCI NIEMATERIALNE I PRAWNE

Wartości niematerialne i prawne są wyceniane według cen nabycia lub kosztów wytworzenia, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe oraz o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Stawki amortyzacyjne ustalone zostały z uwzględnieniem okresu ekonomicznej użyteczności wartości niematerialnych i prawnych. Odzwierciedlają faktyczny okres ich użytkowania. Wartości niematerialne amortyzuje się metodą liniową.

Spółka dokonuje okresowej, nie później niż na koniec roku obrotowego, weryfikacji przyjętych okresów ekonomicznej użyteczności wartości niematerialnych i prawnych, pod kątem trwałej utraty wartości i konieczności dokonania odpisów aktualizujących z tego tytułu.

Odpisów dokonuje się w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych w okresie, kiedy stwierdzono trwałą utratę wartości, nie później niż na koniec roku obrotowego.

Koszty zakończonych prac rozwojowych

Koszty zakończonych prac rozwojowych prowadzonych przez jednostkę na własne potrzeby, poniesione przed podjęciem produkcji lub zastosowaniem technologii, zalicza się do wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli:

- produkt lub technologia wytwarzania są ściśle ustalone, a dotyczące ich koszty prac rozwojowych wiarygodnie określone;
- techniczna przydatność produktu lub technologii została stwierdzona i odpowiednio udokumentowana i na tej podstawie jednostka podjęła decyzję o wytwarzaniu tych produktów lub stosowaniu technologii;

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI

- koszty prac rozwojowych zostaną pokryte, według przewidywań, przychodami ze sprzedaży tych produktów lub zastosowania technologii.

Koszty zakończonych prac rozwojowych odpisuje się przez okres ekonomicznej użyteczności rezultatów prac rozwojowych. Jeżeli w wyjątkowych przypadkach nie można wiarygodnie oszacować okresu ekonomicznej użyteczności rezultatów zakończonych prac rozwojowych, to okres dokonywania odpisów nie może przekraczać 5 lat.

Koszty niezakończonych jeszcze prac rozwojowych na dzień bilansowy ujmowane są w rozliczeniach międzyokresowych długoterminowych.

2.2. ŚRODKI TRWAŁE

W pozycji tej ujęte zostały rzeczowe aktywa trwałe i zrównane z nimi, o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, kompletne, zdatne do użytku i przeznaczone na potrzeby jednostki.

Środki trwałe, inne niż grunty, wyceniane są według cen nabycia, pomniejszonych o odpisy umorzeniowe oraz o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Wartość początkowa środków trwałych podlega podwyższeniu o wartość nakładów poniesionych na ich ulepszenie (przebudowę, rozbudowę, modernizację, rekonstrukcję). Natomiast koszty napraw, przeglądów, opłaty eksploatacyjne, wpływają na wynik finansowy okresu sprawozdawczego, w którym zostały poniesione.

Wartość początkowa środków trwałych pomniejszona została o odpisy amortyzacyjne. Stawki amortyzacyjne ustalone zostały z uwzględnieniem okresu użyteczności środków trwałych i odzwierciedlają faktyczne zużycie środków trwałych.

Środki trwałe są ujmowane w ewidencji środków trwałych i amortyzowane począwszy od następnego miesiąca po miesiącu, w którym zostały ujęte w ewidencji.

Grunty nie są amortyzowane.

W przypadku wystąpienia przyczyn powodujących trwałą utratę wartości środków trwałych, stosowne odpisy aktualizujące pomniejszają wartość bilansową środków trwałych. Odpisy aktualizujące spowodowane trwałą utratą wartości obciążają pozostałe koszty operacyjne.

2.3. INWESTYCJE O CHARAKTERZE TRWAŁYM

Nabyte lub powstałe aktywa finansowe oraz inne inwestycje ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich nabycia lub powstania według ceny nabycia lub ceny zakupu, jeżeli koszty przeprowadzenia i rozliczenia transakcji nie są istotne.

Na dzień bilansowy udziały w innych jednostkach oraz inne inwestycje zaliczane do aktywów trwałych są wycenione według ceny nabycia pomniejszonej o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Odpisy odzwierciedlające trwałą utratę wartości inwestycji zaliczonych do aktywów trwałych dokonuje się nie później niż na koniec okresu sprawozdawczego.

Odpisy z tytułu trwałej utraty wartości długoterminowych aktywów finansowych obciążają koszty finansowe. W przypadku ustania przyczyny, dla której dokonano odpisu, równowartość całości lub części uprzednio dokonanych odpisów z tytułu trwałej utraty wartości zwiększa wartość danego składnika aktywów i podlega zaliczeniu do przychodów finansowych.

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI

2.4. INWESTYCJE KRÓTKOTERMINOWE

Nabyte udziały, akcje oraz inne aktywa krótkoterminowe ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich nabycia lub powstania według ceny nabycia.

Z uwagi na stosowane przez Jednostkę postanowień Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (t.j. Dz.U.2017, poz. 277) krótkoterminowe inwestycje w aktywa finansowe są wyceniane wg zasad opisanych w punkcie 2.13 *Instrumenty finansowe*.

2.5. ZAPASY

Nabyte lub wytworzone w ciągu roku obrotowego rzeczowe składniki zapasów ujmowane są według ceny nabycia lub kosztu wytworzenia nie wyższych od ich cen sprzedaży netto na dzień bilansowy.

Wartość rozchodu zapasów jest ustalana przy zastosowaniu metody pierwsze weszło-pierwsze wyszło.

Zapasy, które utraciły swoją wartość handlową i użytkową obejmuje się odpisem aktualizującym. Ewentualne odpisy z tytułu utraty wartości składników zapasów zalicza się w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych.

W odniesieniu do zapasów Jednostka prowadzi ewidencję ilościowo-wartościową.

2.6. NALEŻNOŚCI I ZOBOWIĄZANIA

Należności i zobowiązania w walucie polskiej wykazywane są według wartości podlegającej zapłacie, z zachowaniem zasady ostrożności.

Zobowiązania finansowe wyceniane są na dzień bilansowy według skorygowanej ceny nabycia, a przeznaczone do sprzedaży w okresie do 3 miesięcy, według wartości rynkowej lub inaczej określonej wartości godziwej.

Należności i zobowiązania w walutach obcych w momencie powstania ujmowane są według kursu średniego ogłoszonego dla danej waluty przez NBP z dnia poprzedzającego ten dzień. Dodatkowo lub ujemne różnice kursowe powstające w dniu uregulowania należności lub zobowiązań, wynikające z różnicy pomiędzy kursem faktycznie zastosowanym lub kursem średnim ogłoszonym dla danej waluty przez NBP z dnia poprzedzającego ten dzień, a kursem waluty w dniu powstania należności lub zobowiązania, odnoszone są odpowiednio na dobro przychodów lub w ciężar kosztów operacji finansowych.

Nierozliczone na dzień bilansowy należności i zobowiązania w walucie obcej wycenia się według średniego kursu ogłoszonego dla danej waluty przez NBP na ten dzień.

Wartość należności aktualizuje się, uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty poprzez dokonanie odpisu aktualizującego. Odpisy aktualizujące wartość należności zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub do kosztów finansowych, zależnie od rodzaju należności, której dotyczy odpis aktualizacji.

2.7. ŚRODKI PIENIĘŻNE

Krajowe środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej.

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI

Wyrażone w walutach obcych operacje gospodarcze ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia - o ile odrębne przepisy dotyczące środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i innych krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz środków niepodlegających zwrotowi, pochodzących ze źródeł zagranicznych nie stanowią inaczej - odpowiednio po kursie:

- faktycznie zastosowanym w tym dniu, wynikającym z charakteru operacji - w przypadku sprzedaży lub kupna walut oraz zapłaty należności lub zobowiązań,
- średnim ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego ten dzień - w przypadku zapłaty należności lub zobowiązań, jeżeli nie jest zasadne zastosowanie kursu faktycznie zastosowanego w przypadku sprzedaży lub kupna walut oraz zapłaty należności lub zobowiązań, a także w przypadku pozostałych operacji.

Na dzień bilansowy środki pieniężne wyrażone w walucie obcej wycenia się według średniego kursu ogłoszonego dla danej waluty przez NBP na ten dzień.

Ustalone na koniec roku obrotowego różnice kursowe wpływają na wynik finansowy będąc odnoszone na dobro przychodów lub w ciężar kosztów operacji finansowych.

2.8. KAPITAŁY

Kapitał zakładowy wykazuje się w wysokości określonej w statucie Spółki i wpisanej w rejestrze sądowym.

Koszty emisji akcji poniesione przy powstaniu spółki akcyjnej lub podwyższeniu kapitału zakładowego zmniejszają kapitał zapasowy Spółki do wysokości nadwyżki wartości emisji nad wartością nominalną akcji, a pozostałą część zalicza się do kosztów finansowych.

Kapitał zapasowy tworzony jest również z odpisów z zysku netto Jednostki.

2.9. ROZLICZENIA MIĘDZYOKRESOWE KOSZTÓW CZYNNE

W przypadku ponoszenia wydatków dotyczących przyszłych okresów sprawozdawczych Spółka dokonuje czynnych rozliczeń międzyokresowych. Do kosztów rozliczanych w czasie zalicza się przede wszystkim:

- ubezpieczenia,
- przedpłaty,
- koszty domen i serwerów,
- koszty prac rozwojowych w trakcie realizacji (dot. projektów B+R).

2.10. REZERWY NA ZOBOWIĄZANIA I ROZLICZENIA MIĘDZYOKRESOWE KOSZTÓW BIERNE

Rezerwy tworzy się na zobowiązania w przypadku, gdy kwota lub termin zapłaty są niepewne, ich powstanie jest pewne lub o dużym stopniu prawdopodobieństwa oraz wynikają one z przeszłych zdarzeń i ich wiarygodny szacunek jest możliwy.

Spółka tworzy rezerwy na koszty w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy, wynikających ze świadczeń wykonanych na rzecz Spółki przez kontrahentów oraz z obowiązku wykonania związanych z bieżącą działalnością przyszłych świadczeń, których kwotę można oszacować, choć data powstania nie jest jeszcze znana.

Na dzień bilansowy rezerwy wycenia się w uzasadnionej, wiarygodnie oszacowanej wartości.

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI

Rezerwy są tworzone w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych lub kosztów finansowych w zależności od okoliczności, z którymi przyszłe zobowiązania się wiążą.

Do rozliczeń międzyokresowych biernych zalicza się przede wszystkim: wartość wykonanych niezafakturowanych usług oraz dostaw, wartości usług, które zostaną wykonane w przyszłości a dotyczą bieżącego okresu obrotowego oraz rezerwy na niewykorzystane urlopy pracownicze.

Spółka tworzy następujące rezerwy:

- rezerwa na badanie sprawozdania finansowego,
- rezerwy na świadczenia pracownicze i emerytalne.

Z uwagi na przepisy o rękojmi oraz okres udzielanej gwarancji na oferowane towary, Jednostka tworzy rezerwę na ewentualne koszty napraw gwarancyjnych. Jako podstawę szacunku przyjęto: łączny koszt komponentów, koszty wynagrodzeń działu serwisu, średni czas naprawy oraz dane dotyczące ilości napraw z lat ubiegłych oraz ilości sprzedanych towarów.

2.11. ROZLICZENIA MIĘDZYOKRESOWE PRZYCHODÓW

W przypadku Spółki rozliczenia międzyokresowe przychodów obejmują w szczególności:

- równowartość otrzymanych przychodów z tytułu świadczeń, których wykonanie nastąpi w przyszłych okresach sprawozdawczych (opłacone z góry przez klientów abonamenty),
- otrzymane dotacje na wytworzenie lub nabycie wartości niematerialnych i prawnych, w tym zakończonych prac rozwojowych oraz środków trwałych, które następnie zwiększają stopniowo pozostałe przychody operacyjne, równoległe do odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych od środków trwałych lub kosztów prac rozwojowych sfinansowanych z tych źródeł.

2.12. REZERWA I AKTYWA Z TYTUŁU ODROZONEGO PODATKU DOCHODOWEGO

W związku z przejściowymi różnicami między wykazywaną w księgach rachunkowych wartością aktywów i pasywów, a ich wartością podatkową oraz możliwymi do odliczenia w przyszłości stratami, Jednostka tworzy rezerwę i ustala aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego, w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty podatkowej możliwej do odliczenia ustalonej, przy zachowaniu zasady ostrożności.

Rezerwę z tytułu odroczonego podatku dochodowego tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego, wymagającej w przyszłości zapłaty, w związku z występowaniem dodatnich różnic przejściowych, to jest różnic, które spowodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przyszłości.

Wysokość rezerwy i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązujących w roku powstania obowiązku podatkowego.

Rezerwa i aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego wykazywane są w bilansie oddzielnie. Rezerwę i aktywa można kompensować, jeżeli jednostka ma tytuł uprawniający ją do ich jednoczesnego uwzględnienia przy obliczaniu kwoty zobowiązania podatkowego.

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI

2.13. INSTRUMENTY FINANSOWE

Jednostka stosuje zasady uznawania, metody wyceny, zakres ujawniania i sposób prezentacji instrumentów finansowych, zgodnie z Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych.

Aktywa finansowe wprowadza się do ksiąg rachunkowych na dzień zawarcia kontraktu w cenie nabycia, to jest w wartości godziwej poniesionych wydatków lub przekazanych w zamian innych składników majątkowych.

Zobowiązania finansowe wprowadza się do ksiąg rachunkowych na dzień zawarcia kontraktu w wartości godziwej uzyskanej kwoty lub wartości otrzymanych innych składników majątkowych.

Przy ustalaniu wartości godziwej aktywów oraz zobowiązań finansowych na dzień nabycia, uwzględnia się poniesione przez Jednostkę koszty transakcji.

Instrumenty finansowe	Opis	Wycena
Przeznaczone do obrotu	Nabyte w celu odsprzedaży w okresie do 3 miesięcy, w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych wynikających z krótkoterminowych zmian cen oraz wahań innych czynników rynkowych albo krótkiego czasu trwania nabytego instrumentu.	Wartość godziwa* Różnica z przeszacowania wartości godziwej odnoszona jest na wynik finansowy
Pożyczki udzielone i należności własne	Niezależnie od terminu wymagalności (zapłaty), aktywa finansowe powstałe na skutek wydania bezpośrednio drugiej stronie kontraktu środków pieniężnych oraz obligacje i inne dłużne instrumenty finansowe nabyte w zamian za wydane bezpośrednio drugiej stronie kontraktu środki pieniężne.	Skorygowana cena nabycia
	Pożyczki udzielone i należności własne, które Jednostka przeznacza do sprzedaży w krótkim terminie, tj. 3 miesięcy, zalicza się do aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu.	Wartość godziwa* Różnica z przeszacowania wartości godziwej odnoszona jest na wynik finansowy
Utrzymywane do terminu wymagalności	Niezakwalifikowane do pożyczek udzielonych i należności własnych aktywa finansowe, dla których zawarte umowy/kontrakty ustalają termin wymagalności spłaty wartości nominalnej oraz określają prawo do otrzymania w ustalonych terminach korzyści ekonomicznych, pod warunkiem że Jednostka zamierza i może utrzymać te aktywa do czasu, gdy staną się one wymagalne i nastąpi	Skorygowana cena nabycia

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI

	ich wykup oraz nabyte dłużne instrumenty finansowe z opcją sprzedaży (put) lub opcją kupna (call), które odpowiednio dają stronom kontraktu prawo wykupu instrumentu przed upływem terminu wymagalności, pod warunkiem że Jednostka - pomimo posiadania opcji sprzedaży - zamierza i może utrzymać instrument do terminu wymagalności.	
Dostępne do sprzedaży	Pozostałe aktywa finansowe, niespełniające warunków zaliczenia do wcześniejszych kategorii.	Wartość godziwa* Różnica z przeszacowania wartości godziwej odnoszona jest na kapitał z aktualizacji wyceny

* składniki aktywów finansowych, dla których nie istnieje cena rynkowa ustalona w aktywnym obrocie regulowanym albo dla których wartość godziwa nie może być ustalona w inny wiarygodny sposób, wyceny dokonuje się według:

- aktywa finansowe, dla których jest ustalony termin wymagalności - w wysokości skorygowanej ceny nabycia oszacowanej za pomocą efektywnej stopy procentowej,
- aktywa finansowe, dla których nie jest ustalony termin wymagalności - w cenie nabycia ustalonej w sposób określony przy wprowadzaniu instrumentów finansowych do ksiąg.

Zyski i straty z przeszacowania na dzień bilansowy wyżej opisanych aktywów finansowych odnoszone są odpowiednio do przychodów i kosztów finansowych okresu sprawozdawczego.

Na dzień bilansowy zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu wycenia się według wartości godziwej. Inne zobowiązania finansowe na dzień bilansowy są wykazywane według skorygowanej ceny nabycia.

Zyski i straty z przeszacowania na dzień bilansowy zobowiązań odnoszone są odpowiednio do przychodów i kosztów finansowych okresu sprawozdawczego.

W przypadku aktywów i zobowiązań finansowych wycenionych w wysokości skorygowanej ceny nabycia (z wyjątkiem pozycji zabezpieczanych i zabezpieczających) odpis z tytułu dyskonta lub premii oraz pozostałe różnice ustalone na dzień wyłączenia ich z ksiąg rachunkowych, zalicza się odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych z tytułu odsetek okresu sprawozdawczego.

Wbudowany instrument pochody wycenia się na dzień ujęcia w księgach oraz na dzień bilansowy według wartości godziwej. Różnica między wartością godziwą ustaloną na dzień bilansowy, a wartością godziwą na dzień ujęcia w księgach odnoszona jest na wynik z operacji finansowych.

Instrumenty pochodne stanowiące instrument zabezpieczający, będące zabezpieczeniem wartości godziwej wycenia się w wartości godziwej, a zmianę odnosi się na wynik z operacji finansowych.

Instrumenty pochodne stanowiące instrument zabezpieczający, będący zabezpieczeniem przepływów pieniężnych wycenia się w wartości godziwej, a zmianę odnosi na kapitał z aktualizacji wyceny w części stanowiącej efektywne zabezpieczenie oraz na wynik z operacji finansowych w części niestanowiącej efektywnego zabezpieczenia.

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI

2.14. KONTRAKTY DŁUGOTERMINOWE

Zarówno w roku obrotowym, który zakończył się 31 grudnia 2021 r. jak i w roku poprzednim Spółka nie była stroną umów, które należałoby rozliczać zgodnie z zasadami określonymi w art. 34a - 34d ustawy o rachunkowości (tzw. kontrakty długoterminowe).

2.15. WYNIK FINANSOWY

Przychodem ze sprzedaży produktów, tj. wyrobów gotowych i usług jest kwota należna z tego tytułu od odbiorcy, pomniejszona o należny podatek od towarów i usług. Momentem sprzedaży jest przekazanie produktów lub półfabrykatów odbiorcy, odbiór przez odbiorcę usługi lub wykonanie na jego rzecz usługi. W przypadku NEPTIS S.A. do przychodów ze sprzedaży produktów zalicza się przede wszystkim:

- abonamenty
- pośrednictwo przy zawieraniu umów ubezpieczeniowych
- naprawy urządzeń
- usługi marketingowe i reklamowe
- koszty wysyłki
- usługi informatyczne
- udostępnianie danych

Przychodem ze sprzedaży towarów i materiałów jest kwota należna z tego tytułu od odbiorcy, pomniejszona o należny podatek od towarów i usług. Momentem sprzedaży jest przekazanie towarów lub materiałów odbiorcy. W przypadku NEPTIS S.A. do przychodów ze sprzedaży towarów i materiałów zalicza się przede wszystkim: sprzedaż urządzeń: Yanosik GTR, GTR s-clusive, XS, Connect, Flotis OBD, COMPACT oraz sprzedaż akcesoriów.

Wartość sprzedanych towarów i materiałów jest to wartość sprzedanych towarów i materiałów w cenie nabycia współmierna do przychodów ze sprzedaży z tego tytułu.

Pozostałe przychody i koszty operacyjne są to poniesione koszty lub osiągnięte, niewątpliwe przychody niezwiązane bezpośrednio z podstawową działalnością Jednostki.

- koszty refakturowane,
- przychody z podnajmu powierzchni biurowej i samochodów,
- odszkodowania,
- rozwiązanie i utworzenie odpisów aktualizacyjnych należności,
- donacje.

Przychody finansowe są to należne przychody z operacji finansowych, natomiast **koszty finansowe** są to poniesione koszty operacji finansowych.